

„Teekond Aleppost Berliini: vendade põgenemine kodusõja eest”

Ees laiub 2,5 miljonit ruutkilomeetrit Vahemerde. Kuus noort Süüria meest – neli venda ja nende kaks sõpra – on kodusõja eest kodumaalt põgenenud. 15 tunni pärast ilmub silmapiirile kaks laeva: Itaalia piirivalve. Rändajad hõiskavad rõõmust „Itaalia”! Nad viiakse Lampedusa saarele. Vastuvõtukeskuses on selgelt näha, kui suur on rändajate sissevool selles tillukeses Itaalia eelpostis. Võimuesindajad viivad vennad Sitsiiliasse, seal lastakse nad vabaks. Esimese öise rongiga sõidavad nad põhja poole, Milanosse. Just seal kohtas Ameerika Hääl neid noormehi esmakordselt: nad olid närvilised, kurnatud, hirmunud, istudes külmal marmorpingil Milano uhkes raudteejaamas. Vanim vendadest võtab reisi kokku.

„Põgenesime Jordaaniasse ja sealt Alžeeriasse. Siis läksime ebaseaduslikult Liibüasse, kõrbe läbimiseks kulus viis päeva. Väga raske oli. Viis päeva surmaga silmitsi. Jõudsimme Tripolisse ja sealt Sabrathasse. Seal oli meil palju sekeldusi, sest inimkaubitsejad varastasid meilt. Siis pääsesime tulema ja sõitsime laevaga Lampedusasse.”

Laevasõit oli tema sõnul hirksam kui sõda kodumaal. „See oli surmasõit. Sa lihtsalt lülitad mõtlemise välja. Sa ei mõtle kellestki ega millestki, isegi endast ei mõtle. Lihtsalt oled, minut minuti järel, kogu selle ränga reisi aja. See on väga kummaline tunne.”

Neli venda ja kaks sõpra on öise rongiga teel Saksamaale. Vendade isa on juba Berliinis, mis on nende lõppsihtpunkt. Ema on ikka veel Süürias.

„Süürias ei olnud meil enam tulevikku. Loodame selle praeguseks leida Saksamaal, ning loodame, et Süürias lähevad asjad paremaks ja me saame tagasi minna.”

Jäänud on mõned minutid, nad võtavad oma vähese kraami ja lähevad perroonile. Noormehed paluvad, et Ameerika Hääl ei filmiks nende rongile minekut. Euroopa seaduste kohaselt peavad pagulased taotlema varjupaika riigis, kuhu nad kõigepealt saabuvad. Politsei otsib vahel vaguneid läbi ja saadab rändajad Itaaliasse tagasi. Sellest rongist sõltub vendade tulevik. Kaks päeva ei ole mingeid teateid. Siis saab Ameerika Hääl sõnumi: vennad on jõudnud Münchenisse. Pärast pagulaste varjupaigas veedetud ööd on nad teel Berliini. Meil õnnestub nendega rongis põgusalt kokku saada; on tunda kergendust ja meeleolu on ülev. „Ma ei jõua ära oodata, millal näen jälle oma isa, üle kuue aasta. Loodan, et näen varsti ka ema ja me saame olla koos, terve perekond.”

Vanim vend saatis Ameerika Häälele video vendade taaskohtumisest isaga Berliini jaamaplatvormil. Euroopa rändekriisis on palju tragöödiat. Sellega ei ole lihtne toime tulla. Vähemalt nende nelja venna ja nende sõprade jaoks lõppes põgenemine sõja eest läbi kõrbe ja üle mere õnnelikult.